

ואחד, כלם מסתפלים לאמצע, משום שהאמצע נוטל אותם, וכלם נוסעים בשביל האמצע.

אלו שעומדים באמצע, כלם ממנים בשירה. ואלו של הימין אומרים שירה, שעולה הרצון למעלה ואומרים קדוש. ואלו של השמאל אומרים שירה, ועולה הרצון למעלה ואומרים ברוך.

קדוש למעלה, וברוך למטה. אלו שעומדים למעלה לצד ימין, לוקחים קדשה ומתחברים בקדשה בכל אותם שיודעים לקדש את רבונם ביחוד של סוד החכמה. ואלו שעומדים בשמאל, נוטלים קדשה, ומתחברים בכל אותם שלא יודעים לקדש את רבונם פראוי. וכלם פלולים אלה באלה ביחוד אחד ונקשרים זה עם זה, עד שכלם נעשים קשר אחד וריח אחת, ומתקשרים עם אותם שלמעלה להיות הכל אחד ולהפיל זה עם זה.

מהמקום הזה יונקים כל אותם בעלי החכמה שעומדים לרעת במראה או בסוד החלום, משום שנביאים יונקים מלמעלה, ובעלי החלום או המראה יונקים מכאן. וכשמתחבר מקום זה במקום שלמעלה בקשר אחד, אזי הנביאים יונקים ממעלה וממטה בקשר אחד.

ומשום כך יש משל בדכריהם, שאין נבואתם מצחצחת פראוי כמו שהיה במשה, שנבואתו היתה מצחצחת בכל. משום שאור יוצא מלמעלה במקום שכל האורות יוצאים ממנו, ומגיע לרדתו, ומשם הוא יונק את נבואתו ומאיר מה שלא היה אז לכלם, לכל שאר הנביאים.

פלהו אסתכנין לאמצעיתא. בגין דאמצעיתא איהו נטיל לון, וכלהו נטלו בגיניה דאמצעיתא.

אלין דקיימי באמצעיתא, פלהו ממנן בשירתא. ואלין דימינא אמרי שירתא, דסלקא רעותא לעילא, ואמרי קדוש. ואלין דשמאלא אמרי שירתא, וסלקי רעותא לעילא, ואמרי ברוך. קדוש לעילא, וברוך לתתא.

אלין דקיימי לעילא לסטר ימינא, נטלי קדשה, ומתחבראן בקדושה, בכל אינון דידעי לקדשא למאריהון, ביחודא ברזא דחכמתא. ואלין דקיימי בשמאלא, נטלי קדשה, ומתחבראן בכל אינון דלא ידעי לקדשא למאריהון בדקא יאות. וכלהו כלין אלין באלין ביחודא חדא, ומתקשראן דא בדא, עד דכלהו אתעבידו קשורא חדא, ורוחא חדא, ומתקשרן באינון דלעילא, למהוי כלא חד, לאתפללא דא בדא.

מאתר דא, ינקי כל אינון מאריהון דחכמתא, דקיימן למנדע במראה, או ברזא דחלמא, בגין דנביאים ינקי מלעילא. ואלין מארי דחלמא, או דמראה, ינקי מהכא. וכד מתחברא אתרא דא באתרא דלעילא בקשורא חדא, פדין נביאים, ינקי מעילא ומתתא, בקשורא חדא. (דף רמ"ז ע"א).

ובגין כך, אית משל במלייהו, דלא צחצחא נבואתהון בדקא יאות, כמה דהוה ביה במשה, דהוה צחצוחא בנבואתיה בכלא. בגין דנהירו נפיק מעילא, מאתר דכל נהורין נפקין מניה, ומטא לדרגיה, ומתמן יניק נבואתיה, ונהיר, מה דלא הוה כדין לכלא, לכל שאר

נביאין. אינון מאריהון דחלמא, מאריהון דמראה, פלהו ינקי מאתר דא

אותם בעלי החלום, בעלי המראה, כלם יונקים ממקום זה למטה בלי חבור של מעלה על ידי דרגה אחרת תחתונה ממנה, שהיא בחוץ.

כמו שדרגה של הנביאים שלמעלה, לא היו רואים אותה הנביאים, רק על ידי דרגה אחרת למטה. כך גם אלו, דרגת היניקה שלהם היא למעלה בדרגה התחתונה הזו, אבל לא נגלתה להם אלא על ידי דרגה חיצונית אחרת, שהיא תחתונה ממנה, משום שיוצאת מהיכל הזה, ומגיע הדבר עד אותו ממנה שעומד על שער ההיכל הזה, ומשם לאותו ממנה שתחת ידו, וכן עד (בס), שפמה הם שנוטלים את אותו הדבר ומתערכים עמו. ולכן, כשמגיע הדבר לאדם, פמה הם שמתערכים עמו, ולכן הדבר לא מצחצח כראוי.

בשמתחברים ארבעת הגלגלים הללו באותם הארבעה שבאמצע, אזי כלם נקראים חמודות. והם בעלי המראה. ומשום כך החיה הזו שאמרנו שולטת עליהם, ומשום כך נקרא דניאל איש חמודות, שכתוב (דניאל ט) פי חמודות אתה. והכל סוד כראוי. אשרי אותם היודעים את סודות רבונם ללכת בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא.

חיבר נונה נצח

החיבר השלישי, ההיכל הזה הוא היכל שעומד באור עליון יותר על כל הקודמים הללו. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים; אחד לצד דרום, ואחד לצד מזרח, ואחד לצד צפון, ואחד לצד מערב. בכל פתח ופתח יש ממנה אחד, שעומד ממנה על כל פתח ופתח.

הפתח הראשון, זה פתח שעומד בו ממנה אחד ששמו מלביאל, והוא שולט על כל אותם

לתתא, בלא חבורא דלעילא, על ידא דדרגא אחרא תתאה מיניה דאיהו לבר.

במה דדרגא דנביאים דלעילא, לא הוה חמאן ליה נביאים, בר על ידא דדרגא אחרא תתאה. הכי נמי אלין, דרגא דיניקו דילהון איהו לעילא, בהאי דרגא תתאה, אבל לא אתגליא לון, אלא על ידא דדרגא אחרא לבר, דאיהו תתאה מניה, בגין דנפקא מהאי היכלא, ומטא מלה עד ההוא ממנא דקיימא על תרעא דהיכלא דא, ומתמן לההוא ממנא דתחות ידיה, וכן עד (כ"א בלהו) דכמה אינון דנטלי ההיא מלה, ואתערבו בהדה. ועל דא כד מטא לגביה דבר נש, כמה אינון דאתערבו בהדה, ועל דא לא צחצחא מלה כדקא יאות. בר מתחברין אלין ארבע גלגלין, בארבע אינון די באמצעיתא, פדין פלהו אקרוין חמודות. ואינון מאריהון, דמראה. ובגין כך, האי חיותא דקאמרן, שלטא עלייהו. ובגין כך, אקרי דניאל, איש חמודות. דכתוב, (דניאל ט) פי חמודות אתה. וכלא רזא כדקא יאות. זפאין אינון דיזעין רזי דמאריהון, למיהף בארז קשוט, בעלמא דין ובעלמא דאתי.

(חיכל נונה נצ"ח)

חיברא תליתאה. היכלא דא, היכלא דקיימא בנהירו עלאה, יתיר על כל אלין קדמאי. בהיכלא דא קיימין ארבע פתחין, חד לסטר דרום, וחד לסטר מזרח, וחד לסטר צפון, וחד לסטר מערב. בכל פתחא ופתחא אית ממנא חדא, דקיימא ממנא על כל פתחא ופתחא.

פתחא קדמאה, דא פתחא דקיימא ביה חד ממנא, מלביאל שמיה. ואיהו